

СПОСОБИ ОРГАНІЗАЦІЇ ОНЛАЙН НАВЧАННЯ ГЕОГРАФІЇ В ШКІЛЬНІЙ ОСВІТІ

Орлівська Наталія Феліксівна

здобувач вищої освіти
Житомирський державний університет імені Івана Франка, Україна

Костюк Віталій Степанович

кандидат біологічних наук, доцент,
Житомирський державний університет імені Івана Франка, Україна

Початок ХХІ ст. супроводжувався спалахами різкої критики системи освіти за те, що вона не відповідає необхідним рівням потреб суспільства, виробництва, науки і культури. Традиційна система освіти загострює протиріччя між позиціонуванням системи знань, умінь і навичок як основи підготовки людини до життя та розвитку особистості. Криза, в основному, проявляється в розриві між соціальними потребами та запитами у суспільства, а також освітнім і культурним потребами, окремих особистостей.

Сьогодні розвиток освітніх інновацій супроводжується рядом закономірностей, що є наслідком: інтенсивного розвитку інформаційних технологій у всіх сферах життєдіяльності людини; оновлення змісту сучасної філософії освіти, яка стала центром інтегрального людського аспекту; людиноорієнтований аспект взаємодії учасників навчально-виховного процесу. У зв'язку з цим особливого значення набуває інноваційна діяльність педагога.

Online-навчання – це універсальна гуманістична форма навчання, яка базується на використанні можливостей широкого спектру інформаційно-комунікаційних технологій, традиційних і нових технічних засобів, які створюють умови для вільного вибору користувачем спеціалізацій та обміну діалогом з викладач без умови дистанції та часу.

Синхронне та асинхронне навчання є двома основними способами організації online-навчання:

Синхронне навчання: відбувається в режимі реального часу, коли учні та вчителі одночасно перебувають online. Це вебінари, online-конференції, віртуальні класи тощо. Зазвичай це включає можливість спілкування в режимі реального часу через чат, відео- чи аудіоконференції.

Асинхронне навчання: студенти та викладачі вивчають матеріал у різний час, зазвичай за власним розкладом. Він містить записані лекції, відеоуроки, матеріали для читання та завдання, які школяр виконує у своєму власному темпі. Учасники навчального процесу можуть спілкуватися з викладачем і один з одним через форуми, електронну пошту або електронні платформи.

Віртуальні екскурсії – це віртуальні подорожі, які дозволяють учням відвідувати різні місця online за допомогою комп'ютера, смартфона чи іншого

пристрою, підключеного до Інтернету. Це інтерактивні віртуальні екскурсії, зазвичай створені з використанням зображень, відео, аудіо та інших мультимедійних матеріалів.

Віртуальні екскурсії можна створювати для різних місць і речей, таких як музеї, історичні місця, природні парки, архітектурні споруди, міста тощо. Це дозволяє школярам досліджувати ці місця та дізнаватися про них, переглядаючи фото чи відео, одночасно отримуючи інформацію та вказівки від екскурсовода онлайн.

Вони дозволяють учасникам навчального процесу відвідувати місця, до яких інакше було б важко або неможливо дістатися фізично. Учасники навчального процесу можуть досліджувати місце в будь-який час і з будь-якого місця, де є підключення до Інтернету. Вони дають можливість отримати інформацію про історію, культуру, географію та інші аспекти місця безпосередньо під час віртуальної екскурсії. Віртуальні екскурсії особливо корисні в ситуаціях, коли фізичний доступ до місць обмежений через такі обставини, як епідемії чи стихійні лиха.

Комікси можуть бути дуже ефективним способом ознайомлення з географічними поняттями через чіткість, яскравість і насиченість зображень. Комікси можуть зображувати різні географічні об'єкти, такі як гори, річки, озера, пустелі тощо, що надає учням наочні приклади та допомагає їм краще уявити їх. Комікси можуть ілюструвати різні географічні процеси, такі як ерозія, тектонічні рухи, зміна клімату тощо, показуючи їхні наслідки та вплив на навколишнє середовище.

Комікси можуть використовувати візуальні ефекти для порівняння різних географічних понять, таких як розмір країн, кліматичні зони, тектонічні рухи тощо. Комікси можуть містити інтерактивні елементи, які дозволяють учням взаємодіяти з географічною інформацією, наприклад, вибирати маршрут подорожі або приймати рішення щодо екологічних проблем. Комікси можуть розкривати географічні поняття через захоплюючі сюжети та історії, допомагаючи учням краще зрозуміти їх значення та використання в реальному житті.

Відеоскрайбінг – це спосіб створення відео, у якому для представлення інформації використовуються графіки чи ілюстрації. Це може бути корисно для візуального передачі складних концепцій або процесів, особливо в освіті чи бізнесі. Написання відео зазвичай використовує анімацію або рухомі зображення, щоб додати динамізму та привернути увагу аудиторії. Цей метод може допомогти швидко й ефективно пояснити складні теми, особливо аудиторії, яка краще взаємодіє з візуальним вмістом.

Можна створити відеоскрайбінг, який наочно пояснює основні географічні поняття, такі як кліматичні зони, форми рельєфу, політичний поділ тощо. Можливе використання відеоскрайбінгу для пояснення різних географічних явищ, таких як тектонічні рухи, ерозія, міграція населення та інші. Використовуйте відеоскрайбінг, щоб пояснити, як читати карти, розуміти географічні дані та ідентифікувати різні регіони. Також можна створювати

сценарії відео для ігор або вікторин, які допоможуть учням закріпити свої знання з географії та перевірити їх у веселій та цікавій формі.

Інновації в педагогіці пов'язані із загальними процесами у суспільстві, глобальними проблемами, інтеграцією (латинське – відновлення, об'єднання в ціле окремих елементів) знань і форм соціального буття. Нині створюється нова педагогіка, характерною рисою якої є інноваційність – здатність до оновлення, відкритість новому. Педагогічна діяльність завжди орієнтується на певний зміст, тобто на знання, які потрібно здобути у процесі навчання та на якості особистості, яку потрібно виховати.

Список літератури

1. Білоус О. С., Кравчук І. В. Сутність поняття «дистанційне навчання» у психолого-педагогічній літературі. Педагогічне Криворіжжя: педагогічний альманах. 2021. Вип. 7. С. 33–35.
2. Дубасенюк О. А. Інновації в сучасній освіті. Інновації в освіті: інтеграція науки і практики: збірник науково-методичних праць / за заг. ред. О.А. Дубасенюк. Житомир: ЖДУ ім. І. Франка, 2014. С. 12–28.
3. Кошечко Н. Інноваційні освітні технології навчання та викладання у вищій школі. Педагогіка. 2015. №1 (1). С. 35–38.
4. Слушний О.М. Теоретичні підходи до інноваційних процесів в освіті України. Інноваційна педагогіка. 2021. № 37. С. 43–47.